

Arrest

nr. 230 555 van 19 december 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. APPELEN
Tessenderloosesteenweg 158
3583 PAAL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 september 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. GOSTEK, die *loco* advocaat J. APPELEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 9 september 2018 komt de verzoekende partij aan in België. Op 5 oktober 2018 ontvangt zij een aankomstverklaring (bijlage 3) en wordt zij toegelaten tot verblijf tot 7 december 2018.

1.2 Op 21 maart 2019 dient de verzoekende partij een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) in, als ander familielid ten laste of deel uitmakend van het gezin van haar oom G. L., van Nederlandse nationaliteit.

1.3 Op 19 september 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit zijn de eerste en de tweede bestreden beslissing, die op 26 september 2019 aan de verzoekende partij ter kennis werden gebracht en die luiden als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 21.03.2019 werd ingediend door:

Naam: L(…)

Voornamen: E(…) K(…) S(…)

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (…)

Identificatienummer in het Rijksregister: (…)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (…)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 21.03.2019 gezinshereniging aan met haar oom, zijnde L(…) G(…) Ge(…), van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (…).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: ‘de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; …’

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel’.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 werden volgende documenten voorgelegd:

- reispaspoort Suriname (R(…)) op naam van betrokkene, afgeleverd op 23.08.2017 met visumsticker en in- en uitreisstempel waaruit blijkt dat ze Schengen inreisde via Nederland op 09.09.2018.

Er dient opgemerkt te worden dat uit bijkomende gegevens van het administratief dossier blijkt dat betrokkene in het kader van haar visumaanvraag dd. 27.07.2018 (op basis waarvan ze Schengen inreisde) tegenover de Nederlandse autoriteiten verklaarde en aantoonde dat ze economisch actief was, zijnde bij het Surinaamse Ministerie van Financiën

- ‘verklaring omtrent afschrijving’ dd. 30.03.2019 op naam van de referentiepersoon waaruit blijkt dat hij tot op datum van zijn ambtshalve afschrijving op 01.05.2018 ingeschreven was op het adres T(…)straat (….) te P(…); attest ‘overzicht historie adres’ dd. 27.03.2019 op naam van betrokkene waaruit blijkt dat ze in de periode 25.01.1993 – 10.09.2015 op het adres T(…)straat (….) te P(…) woonachtig was: echter, voor zover deze gegevens dienen aanvaard te worden als begin van bewijs, dient opgemerkt te worden dat deze aangehaalde gezamenlijke vestiging onvoldoende recent is om aanvaard te worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging. Immers, om toepassing te kunnen genieten van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 is het wel degelijk de bedoeling dat de gezamenlijke vestiging in het land van herkomst of origine de aanvraag gezinshereniging direct voorafgaat. De doelstelling van richtlijn 2004/38/EG om de binnenkomst en het verblijf van de andere familieleden van een Unieburger te vergemakkelijken en de finaliteit van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 is er immers op gericht het vrij verkeer van de Unieburger te vrijwaren, en deze in staat te stellen alle gezinsleden mee te nemen bij het verhuizen naar een nieuwe lidstaat. Uit het geheel van de

beschikbare gegevens blijkt dat de gezamenlijke vestiging van betrokkene en de referentiepersoon minstens stopte in september 2015 én dat het recht op vrij verkeer van de referentiepersoon niet geschonden dreigt te worden.

- loonfiches op naam van de referentiepersoon voor de periode week 17/2019 – week 20/2019: er dient bijkomend opgemerkt te worden dat deze loonfiches een adres in Amsterdam vermelden
- attesten dd. 17.04.2019 waaruit blijkt dat zowel betrokkene en de referentiepersoon op datum van de attesten geen financiële steun ontvingen vanwege het OCMW te Beringen
- ongedateerde verklaring van lidmaatschap De Voorzorg op naam van betrokkene

Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat de referentiepersoon sedert 15.10.2018 in België ingeschreven is. Van een (dreigende) schending van zijn recht op vrij verkeer is geen sprake.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet afdoende blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Het gegeven dat betrokkene op 21.03.2019 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon in België doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond dat ze onvermogen was in haar land van herkomst of origine voor haar komst naar België, er niet werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine ten laste was van de referentiepersoon, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om zowel betrokkene als zijn halfbroer en diens minderjarige dochter (zie OV (...)) ten laste te nemen.

Het gegeven dat betrokkene en de referentiepersoon sedert maart 2019 officieel op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene en de referentiepersoon gedomicilieerd zijn, heeft niet automatisch tot gevolg dat betrokkene ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Het gegeven dat de referentiepersoon zich in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, betrokkene behoort niet tot het originele kerngezin van de referentiepersoon, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassene waarvan mag verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat zij daar niet toe in staat zou zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt. Er is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek op naam van betrokkene. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:

“ • *Het middel*

Het eerste middel is gebaseerd op de schending van artikel 8 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en fundamentele vrijheden.

Doordat verzoekster een weigering van verblijf heeft ontvangen en het bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten.

Terwijl verzoekster wel degelijk een machtiging tot verblijf in België dient toegekend te worden

Dat verzoekster immers recht heeft op eerbiediging van zijn privé-leven, gezinsleven, huis en briefwisseling.

• *Toelichting*

Artikel 8 EVRM bepaalt dat: (...)

Aangezien aan verzoeker het recht ontzegd wordt om zich te vestigen bij haar oom wordt haar het recht op eerbiediging van haar gezinsleven en privé-leven manifest geschonden.

Zonder een toelating om zich in België te vestigen is het immers niet mogelijk om een gezinsleven met haar oom op te bouwen.

Verzoekster beseft dat de contacten met haar oom voor haar uitermate belangrijk zijn. Familie is voor verzoekster zeer belangrijk.

Dat immers niet kan worden aangenomen dat de oom van verzoekster verplicht dient te worden om samen met verzoekster mee het land te verlaten om zich elders te vestigen.

Bovendien zijn de uitzonderingsmogelijkheden zoals opgesomd in artikel 8 lid 2 EVRM geenszins van toepassing.

De weigeringsbeslissing is in casu bovendien niet nodig voor 's lands veiligheid, openbare veiligheid, economisch welzijn, bescherming van de openbare orde, voorkomen van strafbare feiten, bescherming van gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Er dient immers nagekeken of in de omstandigheden eigen aan de zaak artikel 8 EVRM de verwijdering van het grondgebied van verzoekster verhindert, dit wil zeggen na te gaan of deze verwijdering noodzakelijkerwijze een schending van deze bepaling tot gevolg zou hebben.

Het bevel om het grondgebied te verlaten heeft noodzakelijkerwijze een scheiding tussen verzoekster en haar oom tot gevolg hebben.

Een dergelijke maatregel heeft derhalve noodzakelijkerwijze een aantasting van haar privéleven en familieleven tot gevolg, wat niet in verhouding staat tot de nagestreefde doelstelling. Dit maakt dus een schending van artikel 8 EVRM uit.

In deze zin:

(Arbrb. Brussel (15e k.) nr. 3.594/2005, 24 juni 2005, tev.rfr.e7r.2005,afl. 134,417; T Vreemd 2006, afl.1,57)

Het middel is gegrond.

Tot slot dient er aldus geconcludeerd te worden dat het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 19.09.2019 dient nietig verklaard te worden.”

2.2 Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) herinnert eraan dat artikel 8 van het EVRM erop gericht is om het individu te beschermen tegen een willekeurige overheidsinmenging in het gezins- of privéleven. Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) volgt dat een correcte belangenafweging is vereist waarbij rekening wordt gehouden met de concrete omstandigheden die de individuele zaak kenmerken.

In de eerste plaats moet echter worden nagekeken of er een gezins- en/of privéleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een verzoekende partij zich kan beroepen op artikel 8 van het EVRM. Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip ‘familie- en gezinsleven’ noch het begrip ‘privéleven’. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht moeten worden geïnterpreteerd. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een gezins- of privéleven moet de Raad zich plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 15 juli 2003, *Mokrani/Frankrijk*, § 21; EHRM 31 oktober 2002, *Yildiz/Oostenrijk*, § 34; EHRM 13 februari 2001, *Ezzoudhi/Frankrijk*, § 25).

In casu beroept de verzoekende partij, die meerderjarig is, zich op een privéleven en op een gezinsleven met haar Nederlandse oom G. L.

De Raad wijst erop dat de bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt, in beginsel hoofdzakelijk betrekking heeft op het kerngezin, zijnde gehuwden of partners in een stabiele *de facto* relatie en, desgevallend, hun minderjarige kinderen (EHRM (GK) 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland*, § 94). Banden met andere gezinsleden dan die van het kerngezin of familieleden worden slechts gelijkgesteld met een gezinsleven in de zin van het voormelde artikel 8 indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond. Het EHRM oordeelt dat ‘de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden’ (EHRM 10 juli 2003, *Benhebba/Frankrijk*, § 36; EHRM 13 februari 2001, *Ezzoudhi/Frankrijk*, § 34). De afhankelijkheidsrelatie moet aldus de gebruikelijke banden die tussen gezins- en familieleden bestaan, overstijgen. *In casu* moet dan ook een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie bestaan tussen de verzoekende partij en haar oom G. L.

De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift slechts aan dat haar recht op eerbiediging van haar gezinsleven manifest wordt geschonden, aangezien haar het recht wordt ontzegd om zich bij haar oom te vestigen. Zij stelt dat het, zonder een toelating om zich in België te vestigen, immers niet mogelijk is om een gezinsleven met haar oom op te bouwen. Ten slotte geeft zij aan dat zij beseft dat de contacten met haar oom voor haar uitermate belangrijk zijn, en dat familie voor haar zeer belangrijk is.

De Raad stelt vast dat de gemachtigde in het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten uitdrukkelijk motiveert in het licht van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. In dit verband wijst de Raad erop dat aan het begrip ‘gezins- en familieleden’ in het voormelde artikel 74/13 een invulling overeenkomstig artikel 8 van het EVRM moet worden gegeven, zodat deze motivering ook in het licht van het voormelde artikel 8 relevant is. De gemachtigde overweegt in dit verband het volgende: *“Het gegeven dat de referentiepersoon zich in België gevestigd heeft, kan een bevel aan betrokkene niet in de weg staan. Immers, betrokkene behoort niet tot het originele kerngezin van de referentiepersoon, derhalve kan het aangehaalde gezinsleven van beide niet als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen. De aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Betrokkene is een volwassen persoon waarvan mag verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België. Nergens uit het dossier blijkt dat zij daar niet toe in staat zou zijn. Er dient tevens opgemerkt te worden dat de huidige beslissing geen weigering van voortgezet verblijf inhoudt.”*

De verzoekende partij betwist niet dat zij niet tot het kerngezin van de referentiepersoon behoort. Daarnaast gaat zij ook geenszins concreet in op de motivering van de gemachtigde dat de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie tegenover de referentiepersoon wordt betwist. Zij toont geenszins aan dat *in casu* van haar als volwassen persoon niet zou mogen verwacht worden dat zij ook een leven kan opbouwen in het land van herkomst of origine zonder de nabijheid van de referentiepersoon en ondanks het precaire verblijf in België, en betwist niet dat nergens uit het dossier blijkt dat zij daartoe niet in staat zou zijn. Door in haar verzoekschrift louter te stellen dat het, zonder toelating om zich in België te vestigen, niet mogelijk is om een gezinsleven met haar oom op te bouwen, lijkt zij eerder te kennen te geven dat op het moment van de bestreden beslissing nog geen sprake is van een gezinsleven met deze oom. Ook door zonder meer aan te geven dat de contacten met haar oom voor haar uitermate belangrijk zijn en dat familie zeer belangrijk is, kan de verzoekende partij niet aannemelijk maken dat toch sprake zou zijn van een afhankelijkheidsrelatie met de referentiepersoon, en dan nog dermate dat sprake is van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Zij brengt geen enkel concreet element naar voren.

Daarnaast wijst de Raad erop dat de verzoekende partij geenszins aanvoert dat de motivering van de gemachtigde in het kader van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet tevens relevant zou zijn voor de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Zij zet ook geenszins uiteen op grond waarvan haar toch, louter op grond van artikel 8 van het EVRM, een verblijf van meer dan drie maanden zou moeten worden toegekend, ook al voldoet zij niet aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad benadrukt dat de verzoekende partij niet betwist dat zij niet aan deze voorwaarden voldoet. Zij gaat immers op geen enkele manier concreet in op de overwegingen van de gemachtigde in dit verband in de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Gelet op het bovenstaande maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij met haar oom een gezinsleven heeft in de zin van artikel 8 van het EVRM. Ook het bestaan van een privéleven in België wordt niet aannemelijk gemaakt. De verzoekende partij verwijst immers louter theoretisch naar dit privéleven en brengt in dit verband geen enkel concreet element naar voren. Bijgevolg kan zij ook niet aannemelijk maken dat de bestreden beslissingen een onevenredige inbreuk op dit privé- en gezinsleven zouden uitmaken en dat artikel 8 van het EVRM geschonden zou zijn.

Het enig middel is ongegrond.

2.3 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend negentien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE